

Manželstvá sa uzatvárajú v nebesiach

«Neviditeľnou červenou niťou sú spojení tí, ktorým je súdené stretnúť sa, bez ohľadu na čas, miesto a okolnosti. Niť sa môže natiahnuť alebo sa zamotať, no nikdy sa neroztrhne».

(Čínska legenda)¹

«A stvoril Boh **človeka** podľa Svojho obrazu, podľa obrazu Božieho **ho** stvoril, **ako** muža a ženu **ho (ich)** stvoril.» (Starý Zákon > Kniha Genézis > 1. kapitola, verš 27, Biblia)

«A vytvoril Hospodin Boh človeka z prachu zemského a vdýchol do jeho tváre dych života, a tak sa stal človek živou dušou.» (Kniha Genézis > 2. kapitola, verš 7, Biblia)

«Alah vdýchol do tohto hlineného výtvaru ducha, ktorého On vytvoril, a prebudil sa v ňom život. Človek získal sluch, zrak, reč, rozum aj vedomie. Keď doňho vdýchol život, Alah prikázal anjelom, aby sa mu poklonili:»

«A keď mu dodám patričný vzhľad a vdýchnem doň zo Svojho ducha, pokloňte sa mu.» (Sad, 38. kapitola verš 72, Korán)

Každému školákovi je jasné, že ak chceme v materiálnom svete niečo vytvoriť, najskôr si musíme vytvoriť konkrétnu predstavu (cieľ), a potom túto predstavu obliecť do matérie. Ak napríklad chceme vyrobiť stolček, najskôr si vytvoríme model, buď v hlave alebo na papieri, a potom ho vyrábame, vychádzajúc z tohto modelu, a vkladáme do toho dušu – «s dušou» (*do čoho vložíš dušu, to dlho slúžiť bude, do čoho dušu nevložíš, to dlho nevydrží*). Prečo vo vyššie uvedených opisoch stvorenia človeka Bohom začal Boh opačne? Ved': „Sedem krát meraj, a raz rež“ (*Dvakrát meraj, a raz strihaj*).

¹ Podľa jednej z čínskych legiend, nejakého muža menom Iko, ktorý stratil rodičov, prenasledovali nezmary v ponukách na sobáš. Počas svojich ciest stretol zvláštneho starčeka s ohromným vrecom, ktorý sediac na schodoch chrámu, čítal za svitu mesiaca knihu mŕtvych, napísanú nezrozumiteľnými hieroglyfmi. Starček Ikovi vysvetlil, že dvoch ľudí spája červená niť, a keďže dievčatko, s ktorým je Iko spojený má len tri roky, jeho hľadanie ženy nie je úspešné. Súdeným Ikovým dievčaťom sa ukázalo byť špinavé dieťa akejsi jednookej stareny a tak Iko dal svojmu sluhovi šablú, a poslal ho dieťa zabiť. Napriek tomu, že sluha trafil čelo dievčaťa, nezabil ho. Keď prešlo 14 rokov, Iko si vzal krásne dievča s ranou uprostred čela. Ako sa ukázalo, bolo to práve to dievčatko, ktoré sa Iko pokúsil zabiť. (<http://clubs.ya.ru>)

Môžeme si pomyslieť, že to nie je až tak podstatné, avšak je tu niečo, na čo treba obrátiť pozornosť. Ak budeme vychádzať z myšlienky, že Boh najskôr stvoril človeka a potom mu dodal formu, tak potom proces „muž a žena“ — t.j. rozdvojenie jediného celku prebiehal na úrovni tvorenia duše, a nie na úrovni tvorenia matérie, čo vrhá na záležitosť iné svetlo. Lebo ak vezmeme do úvahy to, čo je napísané priamym textom, tak Adam a Eva boli brat a sestra, a biblické „plodte sa a množte sa“ protirečí prikázaniam, a tiež v známej historickej kultúre — aj etickým normám. Vzniká otázka: *ved' všetko je navzájom podmienené*, či pri stvorení sveta, či po ňom — *algoritmy sa navzájom nemôžu vylučovať*. Tak teda odkiaľ sa v písme vzal rozpor s realitou?

Podstata je v tom, že daný rozpor bol zavedený autormi „svätých“ písniem, s cieľom skryť algoritmiku zrodzenia Človeka.

Teraz si položíme otázku: máte na starosti riadenie, a máte za úlohu organizovať nejaký proces (ako príklad si zoberme ľubovoľné odvetvie národného hospodárstva), akú formu riadenia by ste použili, aby ste vytvorili najlepší systém riadenia? Samozrejme tandemové riadenie, a čím viac má každý účastník tandemu vo svojom videní sveta jedinečných obrazov (dielikov mozaiky*), tým je to pre danú úlohu lepšie. Zjednocujúcim prvkom vo vnútri tandemu sa musí stať etika, vybudovaná na rovnakej mravnej miere, a čím je mravná miera tandemu bližšie k všeobecnej mravnej miere Tvorcu-Všedržiteľa, tým je systém menej napätý. Etika predurčuje adekvátnosť stratégie: zaseješ zvyk — zožneš charakter, zaseješ charakter — zožneš osud. Takže Boh, aby ľuďom pomohol, oddajúc im sféru reprodukcie pokolení, musel aj vytvoriť možnosť vzniku najlepšieho tandemu. Otázka: *Ako?*

Spočiatku, ako je známe o stvorení prvého človeka, Boh spustil proces rozdvojenia človeka (*Adamovo rebro*), pred jeho vtelením do materiálnej schránky na Zemi.

«Povedal On: *Zostúpte z raja! Jedni druhým nepriateľmi budete; na zemi dočasne nájdete bydlisko aj životné potreby. On povedal: Na nej budete žiť, na nej aj zomriete, a z nej budete aj vrátení nahor*». (*Korán — 7:24: Prekážky*)

«Manželstvá sa uzatvárajú na nebesiach»! Boh vkladá dušu do rôznych materiálnych obálok (mužských a ženských) za účelom nahromadenia najlepších možných skúseností, predurčujúc ich nevyhnutné križovanie ciest, ako možnosť vyplniť Boží pokyn, a spolutvoriť: rodiť a vychovať² námestníka Božieho na Zemi. Takýto jav sa na Rusi zvykol nazývať «byť si súdení»³.

Avšak treba chápať, že duši môžu byť zverené rôzne misie, ved' ak je Zem školou duše, potom pravdepodobnosť «opakovania ročníku», alebo «vylúčenia», a tiež zloženia skúšky

² Človek sám je trojjednotou duše, tela a ducha — zložiek, ktoré bude treba od dojčenského veku formovať, osvojením si zmyslu pre mieru v komunikácii so Zemou, Bohom a kultúrou civilizácie. A čím menej konfliktov je v psychike medzi materiálnym a dušou, tým je duch pevnejší a harmonickejší, je odrazom spolupráce matérie tela ako čiastočky Matky Zeme a Duše ako čiastočky Boha-Otca.

³ V ruskom epose sa predstava o navzájom si súdených odráža v mnohých textoch — od jednoduchých prísloví (*Tebe súdeného ani na koni neobídeš*) až po zložité dejové konštrukcie; napríklad, bylina o ženbe Svätohora (*bohatier Svätohor stretne kováča, ktorý spolu skúva dva vlasy, t.j. osud jeho samotného a jemu súdenej; Svätohor sa ju vydáva hľadať, a nachádza spiacu devu pokrytú svrabom, i udrie ju mečom do hrude; odchádza presvedčený, že dokázal premôcť osud; v skutočnosti úder devu zobudil z mnohoročného sna, svrab mizne, ona sa vydá na cestu, stretáva Svätohora; on sa s ňou ožení a dozvie sa o jazve od meča*). (<http://slovari.yandex.ru>) Uvedená bylina sa v mnohom zhoduje s čínskou legendou o neviditeľnej červenej niti.

«externe» sú celkom prirodzené javy. Etika Všedržiteľa nás inšpiruje k neustálemu pretváraniu, rozvoju svojej podstaty, pri ktorom sa duša, ako čiastočka Duše Tvorcu, pretvára do iného, nenávratne lepšieho stavu, než v akom bola do príchodu na tento svet.

Je dôležité povedať, že «navzájom si súdených» nemožno uvídiť už z diaľky, pretože takého spojenie patrí k skrytým tajomstvám duše. Len komunikujúc so svojim Svedomím možno pochopiť a uvídiť jednotu cieľov, podobnosť konania s človekom predurčeným pre tandem, pričom každý sa v podstate nachádza v inom prostredí, v rôznych rodinách a životných ťažkostiach. No keď sa spoja do jednotného celku (zámer sa uskutočňuje), dopĺňajú sa najlepším možným spôsobom, na úrovni zložky mravnej miery a na spoločnej ceste k vyplneniu zverenej im časti Zámeru. Toto spojenie je skryté a človek bude šťastný, len ak vytvorí rodinu v rámci tohto spojenia, všetky ostatné varianty spoločných vzťahov sú len odpracovávaním parazitických programov, naviatych nemravnou kultúrou, a preto nie sú trvácne⁴.

Mohli by sme nadobudnúť dojem, dobre teda, ak sme my dvaja časťami jedného celku (zámeru predurčeného Zhora), potom to znamená, že všetko sa zariadi samé. Áno, taký variant je možný, ale len vtedy, ak obaja dosiahli Ľudský typ režimu psychiky, a vtedy je všetko ako v rozprávke, len dovtedy, si zvyčajne treba prejsť všeličím. Spoločný zámer «navzájom si súdených» sa prejavuje v skrytých zámeroch duše (často vedome neprejavovaných), v dosiahnutí cieľov zadaných jej Všedržiteľom v inom svete (duša je obyvateľkou dvoch svetov). Ale kultúra civilizácie opíc, ľudom vštepuje svoj kaleidoskopický svetonázor — ateizmus, ktorého stereotypy⁵ najčastejšie odmietajú a potláčajú hlas duše. Tu na oboch „nadmieru“⁶ pôsobia emócie, a v takomto stave je prijímanie istinných rozhodnutí tá najťažšia vec⁷, ktorá si vyžaduje vysokú etiku a horlivosť od obidvoch, slobodu vôle opierajúcu sa o Lásku, v procese vzájomného zladenia, aby bolo možné napraviť (uvedomiť si a pochopiť) istinný vektor cieľov, vypestovať si Lásku (pri jej

⁴ Problém je v slobode výberu, presnejšie absencia vôle na jeho uskutočnenie. V biblickej kultúre sa sloboda výberu jednotlivca využíva na zblúdenie, k učeniu sa na životných chybách.

⁵ Väčšina počuje len to, čo chce počuť. Informácia však neodchádza do prázdnoty, ale odchádza do systému stereotypov jeho vzťahov k javom vnútorného a vonkajšieho sveta, sformovaného k tomu momentu v jeho vedomí a podvedomí kultúrou. To, čo je zrejmé a zrozumiteľné v jednom systéme stereotypov, nie je prijateľné v druhom systéme stereotypov.

«Mnohé veci sú pre nás nepochopiteľné nie preto, že naše chápanie je slabé, ale preto, lebo tieto veci (ich podstata) nespádajú do kruhu našich pojmov.» — známy výrok K. Prutkova, v ktorom „pojmy“ sú stereotypy, revízia ktorých je neuveriteľne ťažká práca. Napríklad situácia, keď vám vaša manželka objasňuje príčiny vášho správania, a vám je jasné, že ona nehovorí o vašich myšlienkach, ale o tom, čo zvykla vidieť v druhých ľuďoch. Ale motívy vášho správania sú iné, ktoré ak sa jej ich podarí spoznať, buď to privedie k vzájomnému porozumeniu, alebo k väčšiemu napätiu vzťahov (*«Ako to, že ma nechápeš!» - Avšak nechápať a nechcieť chápať sú dve rozdielne veci.*)

⁶ Miera podmienená kultúrou je napríklad to, čo zvyčajne u všetkých spolunažívajúcich vyvoláva emócie, a u vás však nie alebo naopak, pretože emócie sú vysoko skomprimovanou informáciou z podvedomia, ktorá signalizuje prehodnotenie prebiehajúceho, odklon priebehu procesu od predurčeného; a ak je všetko adekvátne a nevychádza nad rámec predurčenia vašich istinných cieľov? – emócie budú mlčať?

Emócie budú mlčať. Najmä keď sa človek nachádza v celkovej harmónii s Bohom a Tvárnym vesmírom; lebo niet v ňom informácie, ktorá by nebola pochopená v aktuálnom okamihu alebo predtým. Všetky procesy v živote sú predvídané a nie je nutné aby na všetky psychika reagovala emocionálne. To je stav Lásky. Láska nie je emócia — Láska je prianie dobrodier (robiť dobro, pomáhať*), nachádzajúc sa v absolútnom pokoji svojej psychiky.

⁷ Zväzda to veľmi, konať «ako je zvykom v spoločnosti», ako hovoria authority, ako «robili aj tvoji predkovia». Pokušenie nie je tak veľké vtedy, keď im každý deň hovoríš áno, a keď je nakoniec treba, tak povieš «nie».

strate)⁸. A prejsť najlepšou osudovou cestou. A s človekom, ktorý nám nie je súdený, to prakticky nie je možné.

Skúsenosť a pomýlené stereotypy kultúry, naviate do..., treba pretvoriť. Avšak väčšina nie je dost' silná a vyberá si jednoduchšiu cestu. Ale ako je známe, jednoduchá cesta je vždy tá najdlhšia, presnejšie povedané pekelná, a v každom prípade sa k tým stereotypom (na to miesto, kde sa uskutočňoval výber), ktoré neumožnili nadobudnúť šťastie (prejaviť súčinnosť s Najvyšším), a naštartovali beh jednotlivca v kruhu, bude treba vrátiť. Ved' ignorovanie duše je pre osobu vlastne peklom – beznádejou⁹ (každý, kto doň vstúpi, stratí nádej).

A teraz hlavná otázka: „*Načo si teda muž alebo žena má v takom prípade «hľadať» partnera???* Ved' to nemá žiadny účel!“ A práve v tom je podstata pochopenia „hriechu“, že v ňom chýba účelnosť!¹⁰ Bud' sa jedná o cudzoložstvo alebo iné odklonenie od normy ľudskej etiky. Skrátka etika, vyjadrená v Bohocentrickom videní sveta, sa formuje nasledovne: «Cieľ a Prostriedky sú odobrované Zhora» — akákoľvek činnosť v rozpore s Najvyšším (Svedomím) nemá objektívny účel, ktorý by vyhovoval vstupu do procesov objektívnej reality, a Svedomie predstavuje kanál spojenia duše s Bohom.

Čím by sa mali muž a žena zaoberať do momentu im predurčeného stretnutia? Stávať sa ČeloVečnými¹¹. A podľa toho, nakoľko sa v tomto darilo každému z nich samostatne, o to menej chýb a «prešľapovania na mieste» dopustia aj vo vzťahu k ich spoločnému osudu. V dôsledku čoho zrealizujú najlepšiu matricu ponúknutú ich osudu Zhora.

Na dosiahnutie Ľudského typu režimu psychiky, súbornosti a postúpenia na úroveň námestníka Tvorcu na Zemi — *ľudia v tomto režime sa v podstate nachádzajú v neustálom OSOBNOM a SKRYTOM DIALÓGU s Tvorcom všetkého ako ROZUMNOU Bytosťou* — je treba v ňom akceptovať (zmieriť svoju pýchu):

Najvyššie ROZUMNÉ Bytie ako OBJEKTÍVNY FAKT A REALITU ;

VŠEDRŽITELNOSŤ Najvyššieho, inými slovami všetko, čo v TOMTO SVETE existuje je podriadené Jeho Vóli;

⁸ Inými slovami, všetko ustupuje do pozadia pred hlasom Duše — Lásky a Svedomia.

S negatívnymi emóciami nie je dobré začínať žiadnu úlohu, tam je potrebná radosť zo života, ako prejav Lásky k Životu prameniaca z poznania istiny v Rozlíšení, pokojný rozum, jasné videnie (Bohocentrické videnie sveta). Musí to byť prirodzeným stavom človeka, ako Človeka, o to sa treba snažiť kráčajúc cestou premeny.

⁹ Tento pocit sa u jednotlivca objavuje vtedy, keď sa jeho osoba nerozvíja, odmieta Zhora jej ponúkané lepšie varianty v matrici možných stavov, keď je nepočítateľná. Ľudia nahrádzajú informáciu dávanú v Rozlíšení informáciou kultúrno-podmienenu (z TV a iných zdrojov). No pocit vlastnej nespokojnosti sa nikde nestráca, a za účelom jej potlačenia v psychike je v biblickej koncepcii vymyslených mnoho prostriedkov, ktoré bojujú proti tomu, aby sa z ľudí stali Ľudia.

¹⁰ T.j. Požehnaný, vektor cieľov zladený s Najvyšším—SúladCIEĽOV – vaša predstava budúcnosti je zosúladená s predstavou budúcnosti Najvyššieho, najlepšia matrica.

¹¹ Všetci bez výnimky si budú musieť osvojiť Ľudský typ režimu psychiky, nech by to ako zarmútilo mnohých čo si zvykli na parazitovanie. Už dnes sa prejavujú tendencie, pri ktorých vidno rozvrstvenie medzi tými, ktorí kráčajú cestou premeny psychiky a tými, ktorí naďalej zostávajú v obvyklom pre nich komfortnom stave zvieratá, biorobota, démona. Časom bude tento rozdiel narastať aj z hľadiska Ľudskej psychiky, a na jednotlivcov, prebývajúcich v iných typoch psychiky sa bude nazerať rovnako (za 10? rokov), ako sa dnes pozerá normálny človek na ľudí od narodenia slepých a zároveň hluchých (hluchoslepota). Áno, naučili sa čítať aj písať, majú kontakt s ľuďmi, avšak to, čo je dostupné zrakom (95%) a sluchom (5%), ostane pre nich neznáme. Dnes sú v spoločnosti touto vrstvou ľudí invalidi.

Všeobecnú Milosť (priazeň) Najvyššieho, Jeho Konania ako prejavu JEHO Lásky vo vzťahu ku všetkému Ním stvorenému. („Najvyšší si pre SEBA zvolil Milosť a Milosrdenstvo“);*

Neomylnosť Jeho Konania vo vzťahu ku všetkému na TOMTO SVETE, Jeho absolútnu SPRAVODLIVOSŤ;

Boží Zámer, ako OBJEKTÍVNU REALITU vo vzťahu k ľudstvu;

Jeho bezvýhradnú opätujúcu Vnímavosť voči každému, ÚPRIMNE sa NAŇ obracajúcemu, ktorá sa odráža v zmene životných okolností vôkol človeka NAJLEPŠÍM SPÔSOBOM zo všetkých možných variant v danej konkrétnej situácii („Boh s človekom rozpráva jazykom životných okolností“), na čo je potrebné:

Vypestovať si POZORNÝ ZMYSLUPLNÝ VZŤAH ku všetkým životným prejavom a okolnostiam;

UVEDOMIŤ SI, že cieľom dialógu človeka s Najvyšším je POZNANIE tohto sveta a SPOLOČNÉ TVORENIE spolu s Ním, orientované na BUDOVANIE tohto sveta a vybudovanie na ňom Kráľovstva Božieho na princípe: „zanechať tento svet po sebe LEPŠÍM, než bol do tvojho príchodu“;

Zmeniť svoj spôsob života v súlade s vyššie uvedenými princípmi;

Prijať NA SEBA PLNÚ ZODPOVEDNOSŤ za svoje činy potom, čo si sa rozhodol ísť cestou dosiahnutia Ľudského typu režimu psychiky, súbornosti a dôstojnosti Človeka – námestníka Boha na Zemi podľa princípu „postavenie zaväzuje, pretože ak nezaväzuje, potom aj zabíja“.

Netreba pripomínať, že tieto činy má človek naladení sa vykonávať ÚPRIMNE, so zreteľom na skutočnosť, že Najvyšší všetko vidí, chápe a predbehnúť ho na krivajúcej kobyle sa ešte nikomu nepodarilo („I chytráci oni, no Boh je najchytrejším z chytrých,, — Korán).

Sex ako príklad neúčelnosti

Uvedieme príklad.

Je jar. Oráč pooral pole, pripravuje ho na sejbu. Tu zrazu vezme zrno a nerozosieva ho na oranisko, ale rozhadzuje ho do rieky a na cestu, čím ho takto ničí. Nasledujúci rok urobí to isté, a rovnako tak každý rok. Úrody niet, a ani jej netreba, a na otázku prečo to robíš, zaujme pózu zvierat'a zamilovaného do pôdy (sviňa pod dubom), vychrlí zo seba ódu o láske k oranisku a vysokom moralizme a zmyselnosti samotného procesu sejby (posadnutosť?). Ak takúto činnosť bude pozorovať z diaľky akýkoľvek zdravo rozmýšľajúci človek, tak pochopí, že pred ním stojí, v lepšom prípade, hlupák — a v horšom, klinický prípad schizofrénie.

Podobne je to u ľudí aj v otázke inštinktu zachovania rodu (a nie len v tomto), rovnaký klinický prípad. „Predmety“ na počatie nám boli dané, ale využívame ich ako ten hlúpy-oráč, neúčelne! „No a čo zasejeme, to aj zožneme“, následne dostávame odpoveď prostredníctvom jazyka životných okolností.

O Láске

Láska je transcendentný algoritmus, časťou ktorého sa stávame všetci po narodení. No v popredí je ateistický život spoločnosti, kde je potrebné sa učiť včleňovať a osvojovať si harmóniu psychickej činnosti intelektu, v trojjednote informácie prichádzajúcej z vonkajšieho prostredia (**telo-matéria**, **duch-informácia**+*zmysel pre mieru* a **duša-zmysel Svedomia**), čo sa nedá bez zotrývania v stave neodumierajúcej Lásky. Tichý hlas Zhora prejavovanej Lásky dáva Rozlíšenie. Hlas Svedomia sa prejavuje vo vnútornom svete, ako konflikt alebo diskusia s Tvorcom-Všedržiteľom, pri odmietaní tichého hlasu Lásky-Rozlíšenia. Prorok útrap – to je jazyk životných okolností, prinášajúci negatívne následky z dôvodu nepravdoverného jednaní v spojení s odmietnutím Lásky aj Svedomia¹².

Ukazuje sa, že Láska medzi mužom a ženou neexistuje, v tom chápaní na ktorý si všetci privykli (pokiaľ si ju nevypestovali, a zamotali sa v biblickej koncepcii a kultúre). A vlastne sme si zvykli na to, že keď sa stretne muž a žena, a zrazu sa medzi nimi objaví pocit «lásky»¹³, všetko nám teraz ide samo, je čas založiť si rodinu. A to je vo väčšine prípadov základný omyl. Hovoria nám, že láska je základ všetkého — súhlasíme. Avšak otázka tvorenia si žiada ešte aj svoj opodstatnený vektor cieľov, ktorý sa zvykne pripájať na objemnejší vektor cieľov Všedržiteľa. Ukazuje sa, že základom všetkého účelnosť Zámeru, a nie len Láska. Láska je iba požehnaný stav, v ktorom (*ak chceme dosiahnuť najlepší variant z možných ponúkaných*) pristupujeme k akejkoľvek činnosti (*«Najkratšia cesta k Istine vedie cez Lásku», «Láska a Istina»¹⁴ sú dve strany jednej mince.*» Mahátmá Gándí), vrátane pre pochopenie účelnosti Zámeru (cieľa a prostriedkov), a zhmotnenie účelnosti vo svete svojou slobodnou vôľou.

Čo je potom medzi pohlaviami? – SpoluTVORENIE a SpoluPRÁCA pri zhmotňovaní Božieho Zámeru na Zemi. A v tej spolupráci sa prejavuje aj kvitnúca Láska, predovšetkým k Tvorcovi, k Matičke Zemi, k partnerovi v spoločnom diele. Láska k Tvorcovi je Láska, ktorú si nesieme od narodenia, avšak biblická kultúra nás učí milovať nie Boha-Tvorcu a Stvorený Vesmír, ale prostriedky ničiace naše spojenie s Nimi, pričom nás presviedča o „nespravodlivosti“ života.

Ale Istina je v tom, že priebeh Života pre celé ľudstvo aj každého jednotlivca je vždy spravodlivý. Pretože jazyk Života je len odpoveďou na naše myšlienky a naše činy vo Vesmíre, kde etika Tvorcu-Všedržiteľa je pre nás nastavením potrebným k pochopeniu

¹² Ak sa pozrieme na príčinu hlbšie, tak utrpenie neprinášajú samotné životné okolnosti (napríklad: je hrozný nečas, dážď, a pán XY s radosťou v duši, kráča na rande atď.). Príčina utrpení je vo vnútri človeka: nemožnosť dosiahnuť vytýčený cieľ, dezilúzia, zničenie zdanlivo neotrastiteľných základov, rôzne fobie v dôsledku neprimeranosti svetonázoru objektívnej realite atď. Vonkajšie okolnosti sú vlastne spätnou väzbou - dôsledkami predchádzajúcich príčin, navyše prifarbené tými významami, ktoré im jednotlivec dodá svojim neadekvátnym chápaním. Ak on sám tieto okolnosti vníma ako negatívne, potom pri správnom pochopení, rozlíšení, môžu v okamihu zmeniť svoj význam a bude ich vnímať ako zásah Zhora, ktorý človeka chráni od väčšieho nešťastia alebo priamym prehodnotením danej situácie a okolností ich človek môže nakoniec vnímať ako blaho.

¹³ V našich časoch zriedkavosť. V súčasnej kultúre sa kladie za ideál vo vzťahu inštinkt zachovania rodu, a tiež etické extrémny, keď manipulácie samice samcom s cieľom získať výhody, majú na svedomí väčšinu vznikajúcich manželstiev.

¹⁴ «Človeku nie je dané poznať celú Istinu vcelku (Pravdu-Istiny — naša pozn. pri citácii). Jeho povinnosťou je nasledovať ju tak, ako ju on chápe, s využitím výhradne čistých prostriedkov, t.j. nenásilia. Jedine Boh pozná absolútnu Istinu. Preto často opakujem: Istina je Boh. Z toho vyplýva, že človek, smrteľná bytosť (smrť v biblickom význame, a tak život pokračuje aj po smrti fyzickej obálky — naša pozn. pri citácii), nemôže poznať absolútnu istinu. Nikto na tomto svete neovláda absolútnu istinu. Tá patrí jedine Bohu. Všetko, čo poznáme je len relatívna istina. Preto nám zostáva iba držať sa jej tak, ako ju chápeme, vtedy nebude možné zísť z cesty.» Mahátmá Gándí

a pripojeniu sa k algoritmike Života. Samotný Život v celej svojej plnosti je už posvätným jazykom Boha. Láska k Najvyššiemu a Jeho tvoreniu¹⁵, umožňuje porozumieť svetu takému, akým ho On zamýšľal, čo umožní uvidieť hlbinné procesy prebiehajúce v celom Vesmíre i v detailoch okolo nás. Práve túto Lásku k Bohu nám aj zamenili za Lásku k žene, práve ženu biblická kultúra pred mužom pozdvihuje na úroveň Boha¹⁶. Dá sa to veľmi ľahko vyčítať z významu piesní, filmov atď., hoci len za posledných 50 rokov.

Podstata manipulačnej technológie je jednoduchá – presmerovať vrodenný náboženský cit¹⁷ – Lásky k Tvorcovi¹⁸, na iné objekty, a tak zmiast' tému. Podobne to urobili aj s Ježišom, tú nábožnosť k Bohu, o ktorej rozprával, presmerovali na neho samotného, „akože“ vzkrieseného.

Podstata omylu vo vzťahoch pohlaví spočíva v tom, že vyžadujeme jeden od druhého neskonajú lásku, pričom sami ňou nedisponujeme vo vzťahu k Najvyššiemu. Neskonajú lásku sa v nás prejavuje len vtedy, keď všetky zmysly, všetky myšlienky, všetko, čo nám «náleží», sme pripravení prejavovať v prvom rade v rozhovore s Ním. Pri správnej výchove sa mnohé z detstva prenáša do podvedomých automatizmov. A na základe sformovaného dialógu človeka s Tvorcom si osvojujeme aj dialóg s celým zvyšným svetom, v rovnakej etike ako s Tvorcom. A keď náš dialóg s Bohom prebieha v etike samotného Boha, práve vtedy aj prejavujeme neskonajú Lásku celému vesmíru, ktorú prejavujeme aj v nastavení rodiny, ako sfére reprodukcie a výchovy nového života. T.j. nestačí si uvedomiť, že pred tebou stojí tvoja druhá polovička, je treba nájsť v sebe Lásku, v kvitnúcej vôni ktorej sa učíte a riadite spoločný osud najlepším možným spôsobom.

V závere:

Inými slovami, odhaľujú a formulujú sa oPRÁVnené (požehnané) ciele pobytu duše na Zemi, osvojujú sa oPRÁVnené (požehnané) prostriedky na dosiahnutie týchto cieľov, a na základe toho sa buduje spoločné sú-žitie¹⁹. V iných prípadoch, keď sa jeden (alebo obaja) z tandemu vyhýbajú pochopeniu vyššie spomenutého, vzťahy sa najlepším spôsobom budú utvárať inde, až kým ho jazyk životných okolností neprivedie od nesprávneho k Istine (alebo k smrti bez rozpoznanie Istiny). Pretože tvrdohlavosť v neochote spoznať a nasledovať najlepšiu matricu môže priviesť aj k oveľa horším následkom (*potenciál tandemu «navzájom si súdených» je obrovský jak pre tvorenie, tak aj pre vzájomné ničenie*), než privedie tandem s minimálnymi požiadavkami na život.

Variety tandemov medzi 'm' a 'ž' sú predurčené v závislosti od vašej etiky. Ak je taká, ako u Tvorcu, potom aj tandem bude na úrovni vašej etiky, ak prebývate v inej etike, potom vám

¹⁵ 30. «*a zamiluj si Hospodina, Boha tvojho, celým svojim srdcom, celou svojou dušou, celým svojim chápaním, a celou svojou silou!* (zvýraznené hrubým nami v citáte) — to je prvé prikázanie!» (Evanjelium podľa Matúša, 12. kapitola)

¹⁶ Preto sa netreba čudovať, že západná kultúra skáče z extrém do extrém – od matriarchátu k homosexualite (a to nie je hranica).

¹⁷ Vrodenný náboženský cit – je harmonický prejav účasti nesmrteľnej duše v psychickej činnosti človeka, ako čiastočky duše Boha. Ak niet tejto čiastočky, niet ani človeka – len akýsi živočíšny druh, časť biosféry. Bohužiaľ, biblická kultúra (satanská – protiľudská) celkom úspešne potláča práve túto zložku v kultúre ľudí. A preto niet sa čomu diviť, keď stredobodom záujmov biblického otroka je len pohárik, slaninka a televízor (a ani tu degradácia ešte nekončí).

¹⁸ Aj Jeho Tvoreniu – Vesmíru a jeho fragmentom, ktoré sme schopní riadiť v súlade so Zámerom.

¹⁹ 33 «*Hľadajte teda najprv Božie Kráľovstvo a pravdy Jeho, a toto všetko dostanete navyše..»* (Evanjelium podľa Matúša. Hlava 6)

satan dá práve to, pomocou čoho budete spoznávať etiku Boha v opačnom poradí (t.j. *od zlého k dobrému. Od „výprasku“ k múdrosti života**), a zožínať vlastné nedostatky vo vašom partnerovi (t.j. *nedostatky vlastnej psychiky – v oblasti múdrosti života a etiky**)²⁰. Ináč povedané, o akom šťastí pre seba snívame, také šťastie nám Život aj poskytuje, a v prípade nášho omylu nám počas celej pozemskej púte nezabúda občas pripomenúť najlepší variant (ktorý sa tak ako vy potuluje po svete, tvrdohlavo si dokazujúc, že jeho chybný výber je ten najsprávnejší).

Pieseň «Cvála rieka» – Ľudmila Zykinová

Cvála rieka, v hmle sa rozplýva,
Cvála a mňa pokúša,
Nápadníkov sa mi celkom dosť ponúka,
No dobrej lásky nemám.

Tancujem foxtrot, valčík,
Spievam v kruhu, pri plote z prútia,
Nechcem, aby niekto odhalil,
Že dobrej lásky nemám.

Stojí breza na okraji lesa,
Smúti sama, na sklonku dňa,
Ach priateľka, rozpoviem ti breza,
Že dobrej lásky nemám.

Všetci chlapani spia, spia i dievčatá,
V dedine už svetlá nesvietia,
Ach, myslím, že sama som si vinná,
Že dobrej lásky nemám.

P.S. teraz naberá na obrátkach opačné hnutie zo strany mužov proti matriarchátu a systému podporujúceho zotročenie osôb mužského pohlavia. Avšak celé to prebieha v algoritmike „rozdeľuj a panuj“, vo vzájomnej nenávisti a podpore zhovädilosti zo strany oboch pohlaví. Z tohto dôvodu sme si sformovali takýto názor:

Súčasní muži, ktorí sa nachádzajú v spoločnosti, kde úraduje matriarchát, o čom sa nezvykne moc rozprávať, zato sa zvyknú čoraz viac priťahovať matičky v právnej oblasti, (<http://www.kp.ru>, <http://zakonvremeni.ru>) musia z jazyka životných okolností pochopiť jednu jednoduchú istinu, a to, že neprišli na túto Zem hromadiť matériu,

²⁰ Partneri často zrkadlia naše vlastné chyby, teda tie najvýraznejšie veci, v ktorých na sebe ako ľudia potrebujeme popracovať. Samozrejme pri adekvátnom chápaní múdrosti a etiky samotného Života. – pozn. prekl.

ale prišli sa sem realizovať ako Človek, zástupca Boha na Zemi, teda realizovať svoj duchovný a geneticky podmienený potenciál v súlade s Všetrdžiteľnosťou. Do tých čias, kým nepochopíte, že život v zhovädilosti:

Treba zarobiť viac peňazí!
a potom sa tvoj život radikálne zmení!

alebo len v dobromyseľnom idiotizme ->

Zábery z filmov, vľavo «Forest Gump», vpravo «Idiot» podľa románu Dostojevského²¹.

²¹ Počas natáčania filmu «Forest Gump» herec Tom Hanks ochorel na diabetes: «Po prvý krát ma lekár informoval o mojom vysokom obsahu cukru v krvi, keď som mal len 36 rokov. Možno som ochorel tak rýchlo, ako rýchlo som sa aj uzdravil.» - hovorí herec v programe «Šou s Davidom Lettermanom» v roku 2013.

«Rozvítiu diabetu mal šancu počas tých 20 rokov predísť, no nemal záujem.» — Uviedla ohľadom detailov predhistórie rozvoja diabetu u Hanksa riaditeľka inštitútu pre diabetes na Winthropovej univerzite, lekárka Virginia Peragallo-Ditko.

Diabetes u Hanksa sa spustil v roku 1993, keď natáčal film «Forest Gump». Čím to je, že u amerického «idiota» vznikli následky a u ruského «idiota», ktorého predstavoval Jevgenij Mironov neboli spozorované žiadne? Dostojevskij človeka posadnutého dobrými úmyslami pri prijímaní rozhodnutí a odmietajúceho Svedomie a Rozlíšenie nazval čestne, a neklamal ani ohľadom samotného fenoménu — «Idiot», ani v tom, čím sa končí takýto postoj k životu. Ale do «Foresta Gumpa» vložili dve, svojou podstatou navzájom sa vylučujúce protirečenia. Prvé, ak ho zobrazovali ako ideál čestnosti a usilovnosti, prečo je potom «idiot»? Tomovi Hanksovi sa význam podarilo celkom úspešne prekrútiť (príčina diabetu). Dá sa totiž povedať, že takíto ľudia sú v našej spoločnosti idioti, preto sa Hanks aj «tváril» ako idiot. Avšak príčiny existencie takéhoto vzťahu k čestnému človeku v biblickej davo-«elitárnej» kultúre spoločnosti sú v pomýlenosti samotnej spoločnosti a koncepcie jej riadenia. Otázka: Je umenie, rovnako ako každý jednotlivý človek povolane vzájomne si pomáhať vo svojej premene, zlepšení celej spoločnosti, má vytvárať predstavy želannej lepšej budúcnosti, prinášajúcej do sveta algoritmy bezkrízovej existencie supersystému a jej prvkov? Alebo ospevovať degradáciu, ako tunelový scenár inferno? Odpoveď je očividná.

Prekrútené predstavy prinášajú iba algoritmy omylov. Následne, ak bolo cieľom zobraziť dobromyseľného, dobrého človeka, potom obraz nemal stvárňovať posadnutosť, ale súlad s Bohom-Všedržiteľom. Prečo je teda hlupák?!

Po druhé, ak chceli zobraziť «dobromyseľného hlupáka», prečo je ten obraz odtrhnutý od života? Predovšetkým hlupák sa chová nesystémovo, a NEbýva posadnutý cieľom pomáhať systému. «Dobromyseľný chumaj» nie je posadnutý cieľom, ale iba túžbou dobromyseľne sa prejavíť počas dosahovania akéhokoľvek cieľa, ignorujúc zmysel samotného cieľa.

«Forest Gump» - je ideálnym obrazom otrocka, preto bolo treba hlupáka vylepšiť systémovými lákadlami (Hlupáci vraj majú šťastie). Avšak Dostojevskij mal pravdu, hlupák nepoučiteľný životom, skutočne dopláca viac ako ostatní na svoju nepoučiteľnosť, veď komu je dané veľa, od toho sa aj veľa požaduje. Zobrazovať ho ako šťastného, ako toho komu život praje, znamená klamať, a dávať ľuďom falošnú predstavu o šťastí, ktorá privedie k neutešeným následkom.

alebo v démonickej chamtivosti:

Na obrázku je demotivátor, na ktorom je zobrazený ruský biznismen Vladimír Potanin, ktorého súd zaviazal vyplácať výživné pre syna štvrtinu svojej výplaty v hodnote 8,5 milióna rubľov mesačne (*cena jedného bytu v centre mesta*). Pod tým je ironický nadpis: *Len idioti bojujú za práva mužov, tí múdri sa od ženských vykupujú alimentami 8,5 milióna mesačne.*

– je... mrhaním potenciálu, ktorý vám daroval Tvorca na realizáciu Zámeru, najlepšieho pre vás aj pre celé ľudstvo! – Vašu **pravú cestu**, vám budú častejšie pripomínať tí, ktorých považujete za dobrých, avšak zlom, ktorým vás ohrozujú. Lebo ak nemáte nič z toho, čo má pre matriarchát a celkovo pre protiľudský biblický systém nejakú hodnotu, potom z vás nemajú „ani deravý groš“ (kritérium slobody a mimosystémovosti).

S prázdnyimi rukami ste na tento svet prišli, s prázdnyimi aj odídete. No človek, to nie sú len ruky, ale aj duša a duch, ktoré odídu(?) (zostanú?) nie „naprázdno“.

A ženy (*podobne ako v prípade štátnej moci a davu*) budú svoj vzťah prehodnocovať len vtedy, keď dostanú negatívnu reakciu na svoje iniciatívy spolupodieľať sa v neúčelnosti, a keď dostanú kladnú reakciu na to, ak ona (vláda, žena) v sebe nesie časť Božej Lásky. A garanciou zaopatrenia detí sa stane nie biblicko-židovské otrokárské zákonodarstvo voči

mužskému pohlaviu, s jeho jarmom alimentov, ale dialóg so Svedomím a čestná analýza príčin a následkov rozpadajúcich sa rodín²².

«Dovoľte jej objasniť celé ľudstvo touto (neskonanou – naša pozn. v citáte) Láskou a zabudnúť, že v minulosti bola predmetom túžob, alebo sa ním môže stať v budúcnosti, vtedy žena hrdo zaujme miesto vedľa muža ako matka, tvorkyňa a tichý vodca (vodcovia – v biblickej kultúre; naša pozn. v citáte). Jej je zhora dané učiť vojakov umeniu mieru (v biblickej kultúre - naša pozn. v citáte), dychtivých po tomto nektári». (Mahatmá Gándí)

zdroj článku: <http://zakonvremeni.ru/publications/23-outlook/17038-braki-zaklyuchayutsya-na-nebesax.html>

²² V kultúre súčasnej civilizácie nie len tak bezdôvodne učia umelo oplodňovať samice bez samcov (infernálny krysí beh do kruhu musí pokračovať) a spoločnosť ešte bude nútená vyjadriť svoj postoj k «osamelým matkám» — ako faktoru, plodiacemu dospelé deti (debilov), čo je pre spoločnosť ako celok príznakom degradácie.